

Wzorzec FCI nr 347

BIAŁY OWCZAREK SZWAJCARSKI

(Berger Blanc Suisse, White Swiss Shepherd Dog)

Kraj pochodzenia: Szwajcaria

Data publikacji obowiązującego wzorca: 26.11.2002

Użytkowanie: Pies pracujący i do towarzystwa, z natury serdeczny i przyjazny wobec dzieci, doskonały stróż, szybko się uczy.

Klasyfikacja FCI: Grupa 1 - Psy pasterskie i zaganiające.
Seksja 1 - Psy pasterskie.
Próby pracy nie wymagane.

RYS HISTORYCZNY:

Białe owczarki rozwijały się stopniowo jako odrębna rasa w USA i Kanadzie.

Pierwsze ich egzemplarze sprowadzono do Szwajcarii w latach siedemdziesiątych zeszłego wieku. Urodzony w USA 5 marca 1966 roku pies o imieniu Lobo może być uznany za „ojca” rasy w Szwajcarii. Jego potomkowie, wpisani do szwajcarskiej księgi rodowodowej (LOS), i kolejne psy sprowadzone z USA i Kanady, dali początek licznej grupie białych owczarków. Obecnie psy te, o pochodzeniu znanym od kilku pokoleń, znane są w całej Europie. Od 1991 roku rasa uznana jest w Szwajcarii.

WYGLĄD OGÓLNY:

Mocny, dobrze umięśniony pies średniej wielkości, o średnio mocnym kośćcu i wydłużonej, eleganckiej sylwetce. Biały owczarek ma stojące uszy, sierść długą lub krótką, zawsze z podszerstkiem.

WAŻNE PROPORCJE:

- Sylwetka umiarkowanie prostokątna: stosunek długości tułowia (mierzonej od stawu barkowego do guza siedzeniowego) do wysokości w kłębie jak 12 : 10.
- Długość kufy od trufli nosa do stopu nieco większa od długości móżgoczaszki, mierzonej od stopu do guza potylicznego.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Żywy, nigdy nie nerwowy, czujny. Wobec obcych bywa trochę nieufny, ale nigdy nie może być bojaźliwy ani agresywny.

GŁOWA:

Mocna, sucha i ładnie wyrzeźbiona, proporcjonalna do tułowia. Oglądana z góry i z boku ma kształt klina. Osie poziome kufy i móżgoczaszki równoległe.

Mózgoczaszka:

Czaszka: tylko lekko zaokrąglona, bruzda czołowa zaznaczona.

Stop: lekko zaznaczony, niemniej jednak dobrze widoczny.

Trzewioczaszka:

Nos: średniej wielkości, pożądany czarny, ale dopuszczalny jaśniejszy, także jasny, „śnieżny”.

Kufa: mocna i umiarkowanie długa w stosunku do czaszki, grzbiet nosa i dolna linia kufy proste, lekko zbieżne w kierunku nosa.

Wargi: suche, przylegające, jak najciemniejsze.

Uzębienie: mocne i kompletne, równo rozmieszczone, zgryz nożycowy.

Oczy: średniej wielkości, kształtu migdała, osadzone trochę skośnie, brązowe lub ciemnobrązowe. Powieki przylegające, pożądane czarne.

Uszy: stojące, wysoko osadzone i sztywno noszone, równoległe wobec siebie i skierowane do przodu, kształtu długiego, na końcu lekko zaokrąglonego trójkąta.

SZYJA:

Średniej długości, dobrze umięśniona, bez podgardla. Elegancko, łukowato wygięta, płynną linią prowadzi od głowy do kłębu.

TUŁÓW:

Mocny, dobrze umięśniony, średniej długości.

Kłęb: wyraźny.

Grzbiet: równy, mocny.

Lędźwie: silnie umięśnione.

Zad: długi, średniej szerokości, lekko opadający w kierunku ogona.

Klatka piersiowa: niezbyt szeroka, głęboka (około 50 % wysokości w kłębie), sięga łokci, owalna i długa. Wyraźne przedpiersie.

Słabizna i brzuch: słabizna mocna, boki szczupłe, linia dolna umiarkowanie podciągnięta.

OGON:

W kształcie kity, zwężający się ku końcowi, dość głęboko osadzony, sięga przynajmniej stawu skokowego. W spoczynku wiszący prosto lub lekko szablasto wygięty w ostatniej jednej trzeciej długości. W ruchu noszony wyżej, ale nigdy nie powyżej linii grzbietu.

KOŃCZYNY:

Mocne, suche, z wyraźnymi ścięgnami, o średnio mocnym kośćcu.

Kończyny przednie:

Proste, przy oglądaniu z przodu umiarkowanie szeroko rozstawione; oglądane z boku dobrze kątowne.

Lopatki: długie i ukośnie ustawione, dobrze kątowne z ramieniem i silnie umięśnione.

Ramiona: Dostatecznie długie, mocno umięśnione.

Lokcie: ściśle przylegające do tułowia.

Przedramiona: długie, proste i suche.

Śródreęcza: mocne, tylko lekko nachylone.

Kończyny tylne:

Oglądane z tyłu proste i równoległe, niezbyt szeroko rozstawione.

Oglądane z boku odpowiednio kątowne.

Uda: średniej długości, dobrze umięśnione.

Podudzia: średniej długości, ukośnie ustawione, o mocnym kośćcu i mięśniach.

Stawy skokowe: mocne, dobrze kątowne.

Śródstopia: średniej długości, proste i suche. Wilcze pazury powinny być usunięte, chyba, że w danym kraju jest to zabronione.

Łapy: owalne, tylne nieco dłuższe od przednich, palce zwarte i dobrze wysklepione, mocne, czarne opuszki, pazury pożądane ciemne.

CHODY:

Krok rytmiczny i wytrzymały, dobry wykrok i mocny napęd, kłus swobodny i przestrzenny.

SKÓRA:

Bez fałd i zmarszczek, ciemna pigmentacja.

OKRYWA WŁOSOWA:

Sierść: średniej długości lub długa, gęsta, przylegająca, z obfitym podszereściem. Włos okrywowy twardy i prosty. Pysk, uszy i przednia strona nóg porośnięte włosiem krótkim, a szyja i tylne strony nóg - trochę dłuższym, niż na tułowiu. Dopuszczalny włos lekko falisty, o ile jest twardy.

Maść: biała.

WZROST I WAGA:

Wysokość w kłębie: pies 60 - 66 cm

suka 55 - 61 cm

Waga: pies ok. 30 - 40 kg

suka ok. 25 - 35 kg

Nie należy dyskwalifikować typowych psów, gdy są trochę większe lub mniejsze.

WADY: Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia.

WADY MAŁE:

- Lekki żółty lub płowy nalot na końcach uszu, grzbiecie i górnej stronie ogona.
- Niepełna pigmentacja nosa, warg i powiek.

WADY DUŻE:

- Budowa ciężka, sylwetka kwadratowa.
- Niewłaściwy wyraz płci.
- Brak zębów innych, niż dwa P1 (M3 nie bierze się pod uwagę).
- Wiszące albo częściowo załamane uszy.
- Mocno opadająca linia grzbietu.
- Ogon zakręcony w kółko, zniekształcony, haczykowaty, noszony ponad grzbietem.
- Włos okrywowy jedwabisty lub miękki, wełnisty, kędzierzawy, nie dość zwarty, długi włos bez podszerstka.
- Wyraźny żółty lub płowy nalot na końcach uszu, grzbiecie i górnej stronie ogona.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Wyraźna lęklivość lub agresja.
- Oko (jedno lub obydwa) niebieskie, oczy wypukłe.
- Entropium lub ektropium.
- Przodozgryz lub tyłozgryz, krzywe szczęki.
- Zupełny brak pigmentu na nosie, wargach i powiekach.
- Zupełny brak pigmentacji skóry i opuszek łap.
- Albinizm.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.